

БОГДАНІВСЬКА ПУБЛІЧНО-ШКІЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Таланти однієї  
людини

Черняк Марія Антонівна,  
1946 р. н., жителька  
с. Богданівка

2014



Черняк Марія Антонівна народилася 2 січня 1946 року в с. Осова Ємільчинського району Житомирської області. Закінчила сільську восьмирічку, навчалася у Рогачів- Волинському технікумі, після закінчення якого за направленням працювала зоотехніком у с. Богданівка Корецького району Рівненської області. Там вийшла заміж, народила трьох дітей. Працювала то бухгалтером, то комірником, то партторгом, то кухарем. Роки спливали, діти створили свої сім'ї, чоловік відійшов у вічність. Зараз Марія Антонівна перебуває на заслуженому відпочинку, няньчить онуків та правнучку, а ще багато вишиває, куховарить, вирощує та доглядає квіти. Господь нагородив пані Марію багатьма талантами, от вона й намагається щедро віддячити поміччю для людей.

Вишивати Марія Антонівна почала ще в школі - хорошим фахівцем була вчителька трудового навчання. Дівчиною вишивала гладдю настільники, простині, подушки, серветки, доріжки, картини. Коли працювала, то часу на улюблене заняття було мало, тому вишила лише кілька подушок та блузок.



До улюбленої справи повернулась на пенсії. За 14 років у доробку майстрині з'явилося 5 нових рушників, 5 подушок, 55 блузок, 3

безрукавки та одне плаття. Усе вишито гладдю, та (або) люрексом і бісером. Вишиванки роботи Марії Антонівни прикрашають сімейні гостини, адже у її блузках ходить уся родина: і матір, і сестри, і сини, і невістки, і племінники, і онуки. Вишиває також на замовлення знайомим, учителям, учням. Географія подарованих вишиванок досить широка: Росія, Рівне, Здолбунівщина, Новоград-Волинськ, Полісся, Богданівка, Бриків, Крилів.



Заквітчали вишиванки роботи Черняк М. А. і шкільні та

2

сільські свята: День мови, День села, День школи, Тиждень вишиванки, обласний фестиваль «Зелене упало», Міжнародний фестиваль літератури та мистецтв «Лесині джерела» у Новоград-Волинську. Талановиту майстриню запрошують на майстер-класи Богданівського НВК.



Також Марія Антонівна вміє шити. Не раз майструвала новорічні костюми дітям, а тепер уже онукам. У молодості шила плаття, спідниці не лише собі, а й на прохання подруг. Зараз може вправно підкласти брюки, тюль, виконує інші нехитрі шевські премудрості для сусідів.

Черняк М. А. також майстерно володіє технікою в'язання гачком. Саморобними квітами прикрашені дві її вишиті безрукавки. Усі вище згадані вміння допомагає реалізувати хист до малювання, адже варто лише раз побачити узор, як



3

зразу відтворює його на папері, а потім уже на тканині.



Талановита сельчанка кохається у квітах. Має гарний квітник біля хати, а ще 14 великих вазонів.

Роки навчання і робота за спеціальністю не минули даремно. Марія Антонівна не раз допомагає богданівчанам, коли захворіє домашня худоба. Її поради завжди практичні, не раз рятували живність. Коли була молодшою, то допомагала з'являтися на світ маленьким теляткам, лошаткам.

Колись давно маленьку Марійку стара бабуся-поліщучка водила предковічними лісами і показувала різне зело,



розповідала, що від чого лікує і рятує, коли що збирати, як зберігати. Не забула дівчинка тої науки, і вже зараз, сама бабуся, передає у спадок безцінні знання дітям і онукам. Має багато трав'яних зборів від різної болісті, лікувальних чаїв. Прикметно, що ніколи не радить і не дає людям того, що не випробувала на собі або у чому до кінця не впевнена, завжди радить проконсультуватися у лікаря.

Від батька Антона у пані Марії є дар лікувати словом і ділом. Уміє відчувати на дотик чужий біль, спалювати



рожу, «підбирати» шлунок, замовляти пристрій.

Це все - для помочі людям. А що ж залишається для душі? А для душі

лишається кухня і співи. Оригінальними авторськими рецептами тішаться діти, онуки, гості на родинних святах, а сельчани - на весіллях та заходах для громади. Не на одному богданівському весіллі куховарила Марія Антонівна, допомагала готувати поминальні обіди. Її фірмові .. пампушки, юшка,

кекси, вареники,  
рулетки  
богданівський  
короваями були



налісники,  
запіканки, м'ясні  
увійшли у  
рецептник. А от  
прикрашені різні

заходи: День села, ПершOVERесень та випускний в онуків, відкриття школи, богданівські ярмарки, а також родинні ювілеї. Марія Антонівна - щира і співчутлива людина, тому ніколи не стоїть осторонь громадського життя. Відвідує етнофестивалі («Зелене купало у літо упало», «Лесині джерела»), бере активну участь у реалізації проектів громадсько активної школи, готує смаколики на благодійні ярмарки «Допоможи солдату».



Коли випадає вільна хвилинка у свято (Вишивати ж не можна!), тоді на вустах і в серці лунає пісня. Лунає, коли весело на душі, квилить, коли сумно. Марія Антонівна сама знає більше сотні народних пісень,

поповнює свої знання переглядом улюбленої передачі «Фольк-тизіс». Співає у гостях у родини, на гостинах у знайомих, у ході роботи майстер-класів, на уроках, куди часто запрошують. На свято села організувала хор вулиць Вербова та Млинівська із місцевим репертуаром.

Живе на вулиці Вербова у селі Богданівка скромна літня жінка Черняк Марія Антонівна. Ніколи не хизується своїми вміннями, які навіть соромиться називати талантами. Допомагає людям, чим може, ніколи не бере за це плати, хіба попросить помічі по господарству. Виховує онучат, підпособляє дітям. І разом з тим має так багато хисту до різних речей, що про це треба ще досліджувати і досліджувати.

Мені пощастило бути онуком цієї незвичайної жінки. Бажаю своїй бабусі міцного здоров'я, щоб ще довго тішила нас усіх своїми вміннями, щоб ми, онуки, змогли гідно оцінити її працю у формі книги-дослідження.

Підготував учень 9  
класу Богданівського  
НВК Черняк Микола